

1 KONINGEN

7-8

Salomo's bouwwerken, de tempelinrichting
en de inwijding van de tempel.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/1-koningen/7-8

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Salomo's paleis en andere gebouwen	5 min	4
2	Hiram en de zuilen Jachin en Boaz	4 min	7
3	De bronzen Zee voor de reiniging	4 min	10
4	De verrijdbare wasbekkens en hun onderstellen	3 min	12
5	De voltooiing van de tempelinrichting	3 min	15
6	Davids gaven voor de tempel	5 min	17
7	De ark verhuist naar de tempel	3 min	20
8	De draagstokken en de inhoud van de ark	3 min	22
9	Gods heerlijkheid en vuur bij de inwijding	3 min	23
10	Salomo zegent het volk en herinnert aan David	2 min	25
11	Salomo's gebedshouding en Gods beloften	3 min	26
12	God laat Zich niet in een tempel opsluiten	3 min	28
13	God woont bij Zijn volk en bij nederigen	4 min	29
14	Gebed om vergeving en hulp in nood	4 min	31

15	Bekering en gebed in ballingschap	3 min	35
16	Salomo's slotzegen en oproep tot gehoorzaamheid	2 min	37
17	Offers en feest bij de tempelinwijding	3 min	38
	Om verder te lezen		39

1

Salomo's paleis en andere gebouwen

In hoofdstuk 7 van 1 Koningen gaat het verder over de dingen die Salomo bouwde. De tempel zelf wordt beschreven in hoofdstuk 6, maar er horen allerlei andere dingen bij, waaronder de inrichting en voorzieningen voor het functioneren van de tempel. Daar gaan we in hoofdstuk 7 over lezen.

Aan zijn eigen huis heeft Salomo echter dertien jaar gebouwd, en hij voltooide zijn hele huis. En hij bouwde het huis van het Woud van de Libanon, honderd el in zijn lengte, vijftig el in zijn breedte en dertig el in zijn hoogte, met vier rijen van ceder houten pilaren, en ceder houten balken op de pilaren. Verder was het bedekt met ceder hout vanboven op de steunberen, die op vijfenveertig pilaren rustten, vijftien per rij. Er waren drie rijen raam kozijnen, en venster lag tegenover venster, driemaal. Ook waren alle deuropeningen en posten vierhoekig van kozijn, en venster lag tegenover venster, driemaal.

1 KONINGEN 7:1-5

Ik heb die vensters in verschillende lagen genoemd toen we het over de tempel hadden. Ik zei dat ik niet wist of ze naar binnen of naar buiten afgeschuind waren. Maar natuurlijk zouden ze naar buiten afgeschuind zijn. De vensteropening aan de buitenkant zou groter zijn dan die aan de binnenkant, want anders zou de regen naar binnen lopen. Als de muren dik zijn en de vensters zo zijn afgeschuind dat de onderkant en de zijkanten naar buiten toe aflopen, naar een grotere vensteropening aan de buitenkant dan aan de binnenkant, dan zou alle regen die op de rand terechtkwam naar buiten lopen, langs de buitenkant van het gebouw. Maar als het de andere kant op was afgeschuind, zou het de regen gewoon uitnodigen om binnen te komen. De regen zou het gebouw binnenstromen.

Ik dacht niet zo goed na toen ik zei dat ik niet wist welke kant ze op waren afgeschuind. Ik denk dat het praktisch zou zijn om ze naar buiten af te schuinen. Dat wil zeggen dat de vensters er aan de buitenkant groter uit zouden zien dan aan de binnenkant. Het zou waarschijnlijk ook als functie hebben dat er iets meer licht werd opgevangen, misschien niet zo heel veel, maar het zou in elk geval geen regen het gebouw in leiden. Het regende af en toe. Ze hadden toen geen glazen ramen.

Vers 6.

Ook maakte hij een voorhal van pilaren, vijftig el in zijn lengte, en dertig el in zijn breedte, met een kleinere voorhal ervoor, en pilaren met een afdak daar weer voor. Verder maakte hij de voorhal voor de troon, waar hij rechtsprak, de rechtszaal, die van vloer tot vloer met ceder hout bedekt was. Bij zijn huis, waar hij woonde, was een andere voorhof, meer binnen in het huis dan de voorhal. Van dezelfde constructie was het. Ook maakte hij voor de dochter van de farao, die Salomo tot vrouw genomen had, eenzelfde huis als deze voorhal. Dit alles was van kostbare stenen gemaakt, gehouwen steen, met een zaag vanbinnen en vanbuiten op maat gezaagd, vanaf het fundament tot de daklijst en van buiten tot aan de grote voorhof. Verder was het gefundeerd met kostbare stenen, grote stenen, stenen van tien el en stenen van acht el,

1 KONINGEN 7:6-10

Sommige van die stenen waren vijftien voet lang. Grote stenen. Sommige twaalf.

en daar bovenop kostbare stenen: op maat gemaakte gehouwen steen, en ceder hout. En rondom was de grote voorhof ommuurd met drie lagen gehouwen steen en een laag van ceder houten balken. Zo was het ook met de binnenste voorhof van het huis van de HEERE, en met de voorhal van dat huis.

1 KONINGEN 7:11-12

Bij sommige van die andere gebouwen is duidelijk waarvoor ze dienden. De rechtszaal, waar zijn troon stond, is de plaats waar mensen hun zaken kwamen voorleggen om die te laten behandelen, en waar hij daadwerkelijk vanaf de troon regeerde. Het Huis van het Woud van de Libanon was volgens mij zijn eigen woning. De reden dat het het Huis van het Woud van de Libanon werd genoemd, is waarschijnlijk dat er zoveel uit de Libanon ingevoerd hout in verwerkt was dat het wel een woud van de Libanon leek. Als een woud van bomen, ceders uit de Libanon. En dan was er het huis van zijn vrouw, de dochter van de farao.

Er waren dus die verschillende gebouwen. Er wordt ons niet precies verteld waarvoor ze allemaal werden gebruikt, maar het waren grote bouwprojecten, sommige aanzienlijk groter. Zijn eigen huis was natuurlijk een stuk groter dan de tempel zelf. Hij moest een groot gezin huisvesten.

Nu vers 13.

2

Hiram en de zuilen Jachin en Boaz

Koning Salomo stuurde een bode en liet Hiram uit Tyrus halen. Hij was de zoon van een vrouw die weduwe was uit de stam van Naftali, en zijn vader was een man uit Tyrus, een koperwerker. Hij was vol van wijsheid en inzicht, en van de kennis om allerlei werk in koper te maken. Hij kwam bij koning Salomo in dienst en deed al diens koper werk.

1 KONINGEN 7:13-14

Dit was niet koning Hiram. Deze man wordt ook Hiram genoemd. Het is een variant van dezelfde naam, maar het is een andere man. Deze man is niet de koning. Hij wordt gehaald om werk te verrichten. Hij is de zoon van een weduwe uit de stam Naftali, en zijn vader was een man uit Tyrus. Hij is dus van gemengde afkomst.

Hij deed veel van het soort werk dat Bezaleël had gedaan bij het maken van de inrichting van de tabernakel.

Zo vervaardigde hij twee koperen pilaren. De hoogte van de ene pilaar was achttien el, en een draad van twaalf el omspande de andere pilaar.

1 KONINGEN 7:15

Dat zou zevenentwintig voet hoog zijn, bijna zo hoog als een gebouw met drie bouwlagen.

Ze zouden dus een doorsnede van tussen de drie en vier voet hebben, denk ik.

Het waren heel grote bronzen zuilen. Er wordt niet gezegd waarvoor ze dienden. Normaal worden zuilen gebruikt om een dak of iets dergelijks te dragen. Dit waren blijkbaar vrijstaande zuilen. Ze dienden ter versiering, niet voor een praktische functie. Volgens mij droegen ze geen gewicht. Maar boven op hun hoogte van 27 voet

hadden ze nog een kapiteel, een sierlijk stuk werk boven aan de zuil. In de King James staat “chapiter”, en niemand van ons weet wat een “chapiter” is, maar de New King James heeft dat gemoderniseerd tot “capitals”.

Ze waren van gegoten brons en stonden boven op de zuilen.

Hij maakte ook twee kapitelen van gegoten koper, om boven op de pilaren te plaatsen. De hoogte van het ene kapiteel was vijf el en de hoogte van het andere kapiteel was vijf el.

1 KONINGEN 7:16

Dat betekent dat er nog eens zeven en een halve voet aan hun hoogte werd toegevoegd. Ze waren dus ruim 30 voet hoog.

Hij maakte vlechtwerk met kransen van kettingwerk voor de kapitelen boven op de pilaren: zeven kettingen voor het ene kapiteel en zeven voor het andere.

1 KONINGEN 7:17

Zo maakte hij de pilaren, met twee rijen granaatappels rondom over het ene vlechtwerk, om de kapitelen, die boven op de granaatappels lagen, te bedekken. Zo deed hij ook met het andere kapiteel.

1 KONINGEN 7:18

De kapitelen boven op de pilaren in de voorhal hadden de vorm van lelies, vier el.

1 KONINGEN 7:19

Blijkbaar vier el in doorsnee.

[Vertalersnoot: De spreker volgt hier de Engelse formulering ‘four cubits’ en vat die op als een doorsnede. De HSV vermeldt ‘vier el hoog’.]

De kapitelen lagen op de twee pilaren, en wel vlak boven de uitstulping die zich aan de andere zijde van het vlechtwerk bevond, met tweehonderd granaatappels in rijen eromheen, ook over het andere kapiteel. Vervolgens richtte hij de pilaren op in de voorhal van de tempel. Hij richtte de rechterpilaar op en gaf die de naam Jachin. Daarna richtte hij de linkerpilaar op en gaf die de naam Boaz.

1 KONINGEN 7:20-21

Jachin betekent “Hij zal bevestigen”, en Boaz betekent “in Hem is kracht”. Boaz is natuurlijk de naam van een van Salomo's voorouders. Boaz en Ruth behoorden tot de voorouders van David en dus ook tot de voorouders van Salomo. Of deze zuil ter ere van Boaz zo werd genoemd, weten we niet. We weten eigenlijk niet waarvoor die zuilen daar stonden, behalve dat ze blijkbaar kracht en bevestiging symboliseerden. “Hij zal bevestigen” was de naam van een ervan, wat waarschijnlijk betekent dat God zal bevestigen. En Boaz betekent “in Hem is kracht”, wat waarschijnlijk betekent dat in God kracht is. Maar deze zuilen stonden daar eenvoudig als, ongetwijfeld, beelden van kracht. Zuilen zijn van nature sterke steunpunten. Daarom stonden ze daar als een getuigenis van Gods kracht en van het feit dat Hij Degene is Die bevestigt. Dat moeten we aannemen, want we krijgen er geen verdere uitleg over.

Boven op de pilaren lagen dus kapitelen in de vorm van een lelie. Zo werd het werk aan de pilaren voltooid.

1 KONINGEN 7:22

3

De bronzen Zee voor de reiniging

Vers 23:

Verder maakte hij de gegoten zee; tien el van zijn ene rand tot zijn andere rand, helemaal rond en vijf el in zijn hoogte: een meetlint van dertig el kon hem rondom omspannen.

1 KONINGEN 7:23

Dit was een wasvat of een wasbekken dat enorm groot was, van gegoten brons. Zoals alles in de tempel groter was dan zijn tegenhanger in de tabernakel, was ook dit veel groter. We weten niet hoe groot het wasvat in de tabernakel was, maar het was verplaatsbaar. Dit zou nauwelijks te verplaatsen zijn. Dit ding was enorm groot, en het was veel groter dan het wasvat voor de reiniging in de tabernakel.

Salomo maakte van sommige meubelstukken meerdere exemplaren. Waar de tabernakel bijvoorbeeld één tafel voor de toonbroden had gehad, had Salomo er tien. Waar de tabernakel één kandelaar had gehad, had Salomo er tien. Waar de tabernakel één wasvat voor de reiniging in de buitenste voorhof had gehad, maakte Salomo dit ene heel grote wasvat en tien kleinere die op verrijdbare wagens stonden.

De wasvaten waren wasbekkens. De priesters gebruikten ze om hun handen en voeten te wassen voordat ze de tempel binnengingen. Waarschijnlijk werden ze ook gebruikt voor een deel van het wassen van de delen van de offerdieren. Er moesten dus waterbekkens zijn om in te wassen. Terwijl de tabernakel één bekken had dat het wasvat voor de reiniging werd genoemd, had Salomo er eigenlijk elf. Eén ervan nam de plaats in van het oorspronkelijke en was veel groter. Daarnaast waren er de tien kleinere hulpbekkens die we ook nog zullen tegenkomen.

Maar het grote noemde hij de Zee. Dit wordt in onze Bijbels met een hoofdletter geschreven om het te onderscheiden van de oceaan. Het wordt als eigennaam voor dit meubelstuk gegeven. Het wordt zo genoemd omdat het als een zwembad was. Het was

enorm groot. Daar midden in de voorhof van de tempel bevond zich een heel grote hoeveelheid water.

Er staat:

Hij maakte de Zee van gegoten brons, tien el van de ene rand tot de andere.

Het was dus 15 voet breed.

Het was zeven en een halve voet hoog, dus ze konden er niet zomaar naartoe lopen om zich erbij te wassen. Ze moesten een trap of een helling of iets dergelijks hebben om naar boven te gaan en erbij te kunnen. Je kunt je dus een groot, rond waterbassin voorstellen, vijftien voet breed en zeven voet hoog tot aan de rand. Nu staat er dat het tien el breed was, maar de omtrek was dertig el. De omtrek was precies drie keer de breedte. Dat klopt wiskundig gezien niet helemaal, in het algemeen gesproken. Bij een volkomen rond voorwerp zou de omtrek iets afwijken. Dit komt niet helemaal overeen met de formule met pi, maar dat komt waarschijnlijk doordat het een bepaalde dikte had, een rand aan de bovenkant die ongeveer een handbreedte was. Je zou de breedte dan meten van de buitenste rand aan de ene kant tot de buitenste rand aan de andere kant. De omtrek kan aan de binnenkant gemeten zijn. Als dat hier gebeurt, dan zou je daarmee kunnen verklaren waarom de opgegeven afmetingen zo zijn. Sommige mensen hebben geprobeerd hier in wiskundig opzicht een fout in te vinden. Maar je kunt zowel de binnenrand als de buitenrand meten. De ene maat kan dus de buitenmaat zijn en de andere de binnenmaat. Daarmee zou het probleem meteen opgelost zijn.

In vers 24, waar we nog niet mee klaar zijn, staat:

Onder zijn rand zaten kolokwinten, die hem rondom omringden, tien per el, om heel de zee heen. Twee rijen kolokwinten waren bij het gieten ervan meegegoten. Hij stond op twaalf runderen, drie naar het noorden gekeerd, drie naar het westen gekeerd, drie naar het zuiden gekeerd en drie naar het oosten gekeerd, en de zee stond daarbovenop. Al hun achterlijven waren naar binnen gekeerd.

1 KONINGEN 7:24-25

Deze runderen staan dus naar alle vier de richtingen gekeerd. Ze zijn ongetwijfeld van brons.

En zijn dikte was een handbreed en zijn rand had de vorm van de rand van een beker, als een leliebloesem. Hij kon tweeduizend bath bevatten.

1 KONINGEN 7:26

Een bat is een maat voor een hoeveelheid water of vloeistof.

4

De verrijdbare wasbekkens en hun onderstellen

Hij maakte ook tien koperen onderstellen. De lengte van een onderstel was vier el, zijn breedte was vier el en zijn hoogte was drie el.

1 KONINGEN 7:27

Zes voet lang.

Dit waren dus vierkante wagens, gemaakt om de kleinere wasbekkens te dragen. Ze waren zes bij zes voet en vier en een halve voet hoog. Dit waren wagens met wielen, zodat ze deze wasbekkens konden verplaatsen. Die zouden behoorlijk zwaar zijn wanneer ze vol water zaten.

En dit was de constructie van een onderstel: Zij bestonden uit panelen, namelijk panelen tussen dwarsstangen. Op de panelen die tussen de dwarsstangen zaten, stonden leeuwen, runderen en cherubs, en op de dwarsstangen evenzo. Boven en onder de leeuwen en de runderen waren naar beneden hangende kransen. Een onderstel had vier koperen wielen en koperen assen, en de vier hoeken ervan hadden steunen. Onder het spoelbekken waren de steunen gegoten en tegenover elke steun zaten kransen. De opening ervan zat binnen in het opzetstuk en stak er een el bovenuit. De opening ervan was rond, van dezelfde vorm als het spoelbekken, anderhalve el. En ook op de opening ervan zaten graveringen. Hun panelen waren vierkant, niet rond. De vier wielen zaten onder aan de panelen en de assen van de wielen zaten aan het onderstel. De hoogte van één wiel was anderhalve el.

1 KONINGEN 7:28-32

Ik weet niet zeker of ik me dit goed voorstel. Maar als het over de panelen en de opening gaat, de ronde opening erin, dan neem ik aan dat het over de bovenkant van de wagon gaat. Daar was een rond gat in uitgesneden, zodat er iets in de vorm van een

ronde kom op kon rusten. Dat zou dan gedeeltelijk onder het oppervlak van de bovenkant van de wagen zakken, zodat het niet heen en weer zou schuiven. Ik weet niet zeker of ik het me voorstel zoals het hier beschreven wordt.

De constructie van de wielen was als de constructie van een wagenwiel. Hun assen, hun velgen, hun spaken en hun naven waren allemaal gegoten. En er zaten vier steunen op de vier hoeken van een onderstel. Zijn steunen vormden één geheel met het onderstel. Verder zat er boven aan het onderstel een ronde opstaande rand van een halve el in de rondte. Aan de bovenkant van het onderstel zaten de draagstukken ervan en de panelen ervan, die er één geheel mee vormden. Op de vlakken van de draagstukken ervan en op de panelen ervan graveerde hij cherubs, leeuwen en dadelpalmen, op ieder leeg vlak, met kransen eromheen. Op dezelfde manier maakte hij de tien onderstellen: eenzelfde gietsel, eenzelfde maat, eenzelfde vorm voor hen alle.

1 KONINGEN 7:33-37

Ik moet bekennen dat ik deze wagens niet echt in detail voor je kan beschrijven, want eerlijk gezegd is het niet gemakkelijk om je voor te stellen waar al deze onderdelen zaten. We krijgen de indruk dat deze wagens rijk versierd waren. Maar tenzij jij dat beter kunt dan ik en je ze kunt voorstellen, is het bij sommige details moeilijk te weten waar ze in de constructie thuishoren.

5

De voltooiing van de tempelinrichting

Hij maakte ook tien koperen spoelbekkens. Eén spoelbekken kon veertig bath bevatten. Eén spoelbekken was vier el in doorsnee. Op één onderstel van die tien onderstellen zat één wasvat. Hij plaatste vijf onderstellen aan de rechterzijde van het huis en vijf aan de linkerzijde van het huis. De zee plaatste hij aan de rechterzijde van het huis, in zuidoostelijke richting. Verder maakte Hirom de spoelbekkens, de scheppen en de sprengbekkens; en Hiram voltooide al het werk dat hij voor koning Salomo maakte ten behoeve van het huis van de HEERE, te weten de twee pilaren met de bollen van de kapitelen die boven op de twee pilaren lagen, en de twee vlechtwerken om de twee bollen van de kapitelen die boven op de pilaren lagen, te bedekken, de vierhonderd granaatappels voor de twee vlechtwerken, twee rijen granaatappels per vlechtwerk, om de twee bollen van de kapitelen die op de pilaren lagen, te bedekken, en de tien onderstellen en de tien spoelbekkens op de onderstellen. Verder maakte hij de ene zee en de twaalf runderen onder de zee, ook de potten, de scheppen en de sprengbekkens: al deze voorwerpen, die Hiram voor koning Salomo ten behoeve van het huis van de HEERE maakte, alles van gepolijst koper. In de vlakte van de Jordaan liet de koning ze gieten, tussen Sukkoth en Zartan, in vormen van zware klei.

1 KONINGEN 7:38-46

Blijkbaar was dit een goede plek om klei uit de grond te halen, want ze moesten het brons in kleivormen gieten.

Salomo liet al deze voorwerpen ongewogen vanwege de zeer grote hoeveelheid. Het gewicht van het koper werd niet nagegaan.

1 KONINGEN 7:47

Dus in een opsomming die veel details geeft over afmetingen en vormen enzovoort, geven ze heel openlijk toe: ‘We weten niet precies hoeveel dit allemaal woog. Het is behoorlijk zwaar spul. We konden het niet eens allemaal wegen, dus dat detail laten we onbepaald.’

Ook maakte Salomo alle voorwerpen die voor het huis van de HEERE bestemd waren: het gouden altaar, de gouden tafel waarop de toonbroden lagen, de kandelaars, vijf aan de rechterzijde en vijf aan de linkerzijde, vóór het binnenste heiligdom, van bladgoud, de bloesems, de lampen en de snuiters van goud, de schalen, de messen, de sprengbekkens, de kommen, de vuurschalen van bladgoud en de scharnieren van de deuren van het binnenste huis, voor het heilige der heiligen, en voor de deuren van het binnenste deel van de tempel, alles van goud. Zo werd al het werk dat koning Salomo voor het huis van de HEERE verrichtte, voltooid. Daarna bracht Salomo de geheiligde gaven van zijn vader David over. Het zilver, het goud en de voorwerpen legde hij in de schatkamers van het huis van de HEERE.

1 KONINGEN 7:48-51

6

Davids gaven voor de tempel

Aan het eind van 1 Kronieken lezen we over de dingen die David had verzameld. David had een inzameling gehouden van zilver en goud en allerlei andere dingen die voor de tempel gebruikt zouden worden. Dat was omdat David wel de tempel wilde bouwen en het op zijn hart lag om dat te doen, maar hij het niet mocht doen. Dus deed hij wat hij kon, en dat was alle materialen verzamelen die nodig zouden zijn.

Aan de andere kant lijkt het er niet op dat hij ze allemaal heeft gebruikt. Salomo kon de dingen die David had geheiligd immers de tempel binnenbrengen en ze in de schatkamer achterlaten. Het kan zijn dat er gewoon zo veel geschonken was dat ze deze zo rijk uitgevoerde tempel konden bouwen en toch nog veel overhielden. Of misschien heeft Salomo de tempel uit eigen middelen gebouwd. Dan heeft hij alles wat David had geheiligd in de schatkamer van de tempel laten onderbrengen, om de terugkerende onderhoudskosten en alles wat nodig was te helpen betalen.

Maar als het je interesseert, is het interessant om eens naar hoofdstuk 29 van 1 Kronieken te kijken. Daar lezen we hoe David de gaven voor de tempel inzamelt. Het interessante eraan is dat de mensen zo bereidwillig gaven dat ze de mensen daadwerkelijk moesten zeggen dat ze moesten ophouden met geven. Het gebeurt niet zo vaak in gemeenten dat ze tegen mensen moeten zeggen: ‘Geef alsjeblieft niet meer. We hebben genoeg.’

[Redactionele noot: De spreker verwacht hier twee inzamelingen. Het bevel om niet meer te geven betreft de tabernakel in Exodus 36:5-6, niet de tempelinzameling in 1 Kronieken 29.]

Maar in 1 Kronieken 29:1 staat:

Verder zei koning David tegen heel de gemeente: God heeft mijn zoon Salomo als enige uitgekozen, nog jong en onervaren. Dit werk daarentegen is groot, want het is geen bouwwerk voor een mens, maar voor God, de HEERE. Met heel mijn kracht heb ik voor het huis van mijn God gereedgemaakt: het goud voor de gouden voorwerpen, het zilver voor de zilveren, het koper voor de koperen, het ijzer voor de ijzeren en het hout voor de houten voorwerpen, onyxstenen en andere stenen als opvulling, sierstenen en kleurrijke stenen, allerlei edelstenen en marmeren stenen in overvloed. En omdat ik een behagen schep in het huis van mijn God, geef ik daarboven mijn persoonlijke vermogen aan goud en zilver voor het huis van mijn God, boven alles wat ik voor het huis van het heiligdom al gereedgemaakt heb: drieduizend talent goud, van het goud van Ofir, en zeventuizend talent gezuiverd zilver om de muren van de huizen te overtrekken;

1 KRONIEKEN 29:1-4

Dat is veel goud. Dat was zijn eigen privévoorraad, en die gaf hij. En er staat:

[Vertalersnoot: De spreker onderbreekt vers 4 na ‘drieduizend talent goud’ en leest daarna verder bij ‘van het goud van Ofir’. In de Nederlandse citaatblokken is vers 4 beide keren volledig weergegeven.]

drieduizend talent goud, van het goud van Ofir, en zevenduizend talent gezuiverd zilver om de muren van de huizen te overtrekken; goud voor de gouden voorwerpen, zilver voor de zilveren voorwerpen, en voor ieder werk door de hand van de ambachtslieden. Wie is vandaag gewillig de HEERE zijn gave te schenken?

1 KRONIEKEN 29:4-5

Toen gaven de hoofden van de families vrijwillig, met de leiders van de stammen van Israël, de leiders over duizend en over honderd, en de opzichters over het werk van de koning. Zij gaven voor de dienst van het huis van God vijfduizend talent goud, tienduizend drachmen, tienduizend talent zilver, achttienduizend talent koper en honderdduizend talent ijzer. Wat zij aan edel stenen bij zich vonden, gaven zij voor de schatkamer van het huis van de HEERE, in handen van de Gersoniet Jehiël. Het volk was verblijd over hun vrijwillig geven, want zij gaven met een volkomen hart vrijwillig aan de HEERE. Ook koning David verblijdde zich in hoge mate.

1 KRONIEKEN 29:6-9

[Vertalersnoot: De Engelse bron noemt bij 1 Kronieken 29:7 duizend talent ijzer. Het bovenstaande Nederlandse Schriftcitaat vermeldt honderdduizend talent ijzer.]

En zo was er onder het volk die grote bereidheid om te geven. En ze gaven tonnen, echt tonnen goud en zilver. En hier in 1 Koningen staat dat Salomo, nadat hij klaar was met bouwen — en er was veel goud en brons enzovoort in de tempel gebruikt — de dingen

nam die zijn vader David had geheiligd en ze in de schatkamers van het huis van de HEERE legde.

Dus nogmaals, óf hij had niet al het materiaal gebruikt. Nadat hij had gebruikt wat hij nodig had, was er nog veel over. Óf hij had de tempel uiteindelijk toch op eigen kosten gebouwd en gaf gewoon alles wat aan David was gegeven aan de tempel. Er was dus veel geld. Er zat in die tijd veel geld in dit gebouw en in dit godsdienstige stelsel.

7

De ark verhuist naar de tempel

Hoofdstuk 8 is een heel lang hoofdstuk, en omdat ik geloof dat we het moeten behandelen, zal ik proberen mijn opmerkingen tot een minimum te beperken.

Toen riep Salomo de oudsten van Israël bijeen en alle hoofden van de stammen, de leiders van de families onder de Israëlieten, bij koning Salomo in Jeruzalem, om de ark van het verbond van de HEERE over te brengen uit de stad van David, dat is Sion. Alle mannen van Israël kwamen bij koning Salomo bijeen voor het feest in de maand Ethanim, dat is de zevende maand.

1 KONINGEN 8:1-2

Nu was de tempel in de achtste maand voltooid. Dit moet het volgende jaar zijn geweest. De inwijding van de tempel moet elf maanden later hebben plaatsgevonden. En bij deze inwijdingsplechtigheid werd de ark de tempel binnengebracht. Waarom ze elf maanden wachtten om de ark naar de voltooide tempel te brengen, wordt ons niet verteld. Maar het zou heel goed kunnen dat ze tot het Loofhuttenfeest wachtten. En het Loofhuttenfeest was in de zevende maand.

Misschien vonden ze dus dat het Loofhuttenfeest het geschiktste moment zou zijn, omdat de mensen dan toch al in Jeruzalem bijeen zouden zijn. En het was een feest waarop ze terugdachten aan de tijd dat ze in de woestijn hadden rondgezworven en in

tabernakels of tenten of hutten hadden gewoond. En nu is er een vaste woning voor God, en gaan ze de ark naar zijn vaste plaats brengen. Misschien vonden ze gewoon dat de symboliek van die gebeurtenis dan het beste tot zijn recht zou komen.

Alle oudsten van Israël kwamen, en de priesters namen de ark op en zij brachten de ark van de HEERE en de tent van ontmoeting over met alle heilige voorwerpen die in de tent waren. De priesters en de Levieten brachten ze over.

1 KONINGEN 8:3-4

Nu zou de tabernakel niet meer nodig zijn, dus brachten ze alles naar boven. Ze haalden hem uit elkaar.

Koning Salomo nu en de hele gemeenschap van Israël, die zich bij hem had verzameld, stonden gezamenlijk vóór de ark. Zij offerden schapen en runderen, die vanwege hun grote hoeveelheid niet geschat of geteld konden worden. Zo brachten de priesters de ark van het verbond van de HEERE op zijn plaats, tot in het binnenste heiligdom van het huis, tot in het heilige der heiligen, tot onder de vleugels van de cherubs. Want de cherubs spreidden beide vleugels uit over de plaats van de ark: de cherubs bedekten de ark en zijn draagbomen vanboven. Daarna schoven zij de draagbomen verder uit, zodat de uiteinden van de draagbomen wel zichtbaar waren vanuit het heiligdom vóór het binnenste heiligdom, maar buiten niet zichtbaar waren. Zij zijn daar tot op deze dag.

1 KONINGEN 8:5-8

8

De draagstokken en de inhoud van de ark

Nu heeft de schrijver dit kennelijk geschreven voordat de tempel werd verwoest. En toch beschrijven de boeken Koningen de verwoesting van de tempel in de latere hoofdstukken van 2 Koningen. En alle geleerden zijn het er doorgaans over eens dat één schrijver het hele boek heeft geschreven. Het lijkt er dus op dat de schrijver een deel van het boek schreef toen de tempel nog overeind stond, maar het boek later voltooide, toen die was afgebrand.

Dit moet dus niet zo heel lang na de verwoesting van de tempel zijn geschreven. Want de levensduur van de schrijver — sterker nog, de periode waarin hij aan dit werk schreef — omvatte de tijd vóór de verwoesting van de tempel en daarna. Want later wist hij van de verwoesting van de tempel. Op dit punt kennelijk nog niet. Het zou tijd kosten om zoveel geschiedenis op te schrijven. Wij doen er niet zo lang over om het te lezen, maar hij heeft dit kennelijk over een periode van vele jaren geschreven. En dus zien we hier, op dit vroege punt in het boek, dat de ark er nog was. Hij was nog zichtbaar.

Nu, wat het betekent dat de draagstokken vanuit het heilige te zien waren, is niet duidelijk. Tenzij natuurlijk de deuren tussen het heilige der heiligen en het heilige vrijwel steeds open bleven staan. En misschien diende het voorhangsel dat daar hing meestal in plaats van deuren. En de draagstokken lagen zo dat ze naar buiten staken en zover uitstaken dat je de uitstulping in het voorhangsel kon zien. Je kunt van buitenaf zien dat er iets tegen het gordijn duwt. Je kunt zien dat de draagstokken er nog zijn.

Omdat er eigenlijk niemand naar binnen mocht, behalve één keer per jaar, zou je je kunnen afvragen: ‘Staat hij er nog? Is iemand hem komen stelen?’ Misschien zouden we dat pas op de volgende Grote Verzoendag te weten komen. Maar zoals ze konden zien, staken de draagstokken uit en waren ze ongetwijfeld zichtbaar aan de buitenkant

van het voorhangsel. Dan hoefden ze zich niet af te vragen of de ark er nog stond. Maar dat zou betekenen dat ze de deuren open moesten laten, terwijl het voorhangsel de opening afdekte.

Er was niets in de ark dan alleen de twee stenen tafelen, die Mozes bij de Horeb daarin gelegd had, toen de HEERE een verbond gesloten had met de Israëlieten, toen zij uit het land Egypte waren vertrokken.

1 KONINGEN 8:9

Dit is anders dan vroeger, want de schrijver van Hebreeën vertelt ons dat er drie dingen in de ark hadden gelegen: de stenen tafelen, waarvan we lezen dat ze er op dit moment nog steeds liggen; de staf van Aäron die was gaan bloeien in het verhaal over de opstand van Korach; en de gouden kruik met manna. Het zou heel goed kunnen dat de Filistijnen die dingen eruit hadden gehaald toen zij de ark hadden. We lezen niet wat er van die andere dingen geworden is. Maar op dit late tijdstip lagen alleen de stenen tafelen er nog.

9

Gods heerlijkheid en vuur bij de inwijding

En het gebeurde, toen de priesters uit het heiligdom gingen, dat de wolk het huis van de HEERE vervulde. Vanwege de wolk konden de priesters niet blijven staan om dienst te doen, want de heerlijkheid van de HEERE had het huis van de HEERE vervuld.

1 KONINGEN 8:10-11

Dit gebeurde ook in Exodus hoofdstuk 40, toen de tabernakel voltooid en ingewijd was. God vervulde de tabernakel en Zijn aanwezigheid was zichtbaar in de vorm van die wolk, die Sjechinaheerlijkheid die ze elke dag hadden gezien. Die had hen overdag

door de woestijn geleid en was 's nachts een wolk van vuur geweest. Dit was een zichtbare verschijning van Gods heerlijkheid in het huis, waaruit bleek dat Hij het werkelijk aanvaardde en er Zijn intrek had genomen.

Dat betekent niet dat daar altijd een wolk zichtbaar was. Dit was min of meer de ingebruikneming of de inwijding van de tempel. God maakt Zijn aanwezigheid zichtbaar, kennelijk zo overweldigend en zo dicht dat mensen het niet konden verdragen om naar binnen te gaan. Dat zou de volgende dag niet zo zijn, of op de andere dagen waarop ze daar hun dienst moesten verrichten. Maar aanvankelijk gaf God op deze manier Zijn teken van goedkeuring en aanvaarding.

In 2 Kronieken hoofdstuk 7 zullen we zien dat er nog een bovennatuurlijke verschijning is. Die komt pas aan het eind van het hoofdstuk dat we nu behandelen, maar Salomo zal een lang inwijdingsgebed uitspreken. Dan zal niet alleen de wolk de tempel vervullen, maar zal er ook vuur van God uitgaan om de offers te verteren die ze daar op het altaar leggen. Want 2 Kronieken 7:1 zegt:

Toen Salomo geëindigd had dit gebed te bidden, kwam het vuur uit de hemel neer en verteerde het brandoffer en de slachtoffers, en de heerlijkheid van de HEERE vervulde het huis.

2 KRONIEKEN 7:1

Dat is een gebed dat we nog niet gelezen hebben.

Dat gebeurde ook toen de tabernakel in gebruik werd genomen in Leviticus hoofdstuk 9. Het vuur uit de hemel kwam en stak de kolen van het altaar aan. Die kolen moesten vervolgens altijd blijven branden. Het waren de kolen die gebruikt werden om reukwerk te verbranden en kennelijk ook om de offers te verbranden. De inwijding van de tempel ging dus gepaard met dezelfde bovennatuurlijke bewijzen van Gods goedkeuring als de ingebruikneming van de tabernakel: het zichtbare teken van de wolk, de heerlijkheid van de HEERE in die vorm, en ook het verteren van het offervlees door bovennatuurlijk vuur uit de hemel.

10

Salomo zegent het volk en herinnert aan David

Terug in 1 Koningen hoofdstuk 8 zegt vers 12:

Toen zei Salomo: De HEERE heeft gezegd in een donkere wolk te zullen wonen. Ik heb immers een huis gebouwd als woning voor U, een vaste woonplaats voor U, in alle eeuwigheid. Daarna keerde de koning zich om en zegende heel de gemeente van Israël, terwijl heel de gemeente van Israël stond. Hij zei: Geloofd zij de HEERE, de God van Israël, Die met Zijn mond tot mijn vader David gesproken heeft, en dat met Zijn hand heeft vervuld, toen Hij zei: Vanaf de dag dat Ik Mijn volk Israël uit Egypte heb geleid, heb Ik uit alle stammen van Israël geen stad verkozen om er een huis te bouwen, zodat Mijn Naam daar zou zijn, maar Ik heb David verkozen om koning te zijn over Mijn volk Israël. Het was in het hart van mijn vader David om een huis te bouwen voor de Naam van de HEERE, de God van Israël. Maar de HEERE zei tegen mijn vader David: Dat het in uw hart was om voor Mijn Naam een huis te bouwen, daar hebt u goed aan gedaan, dat dit in uw hart was. U echter zult dat huis niet bouwen, maar uw zoon, die uit uw lichaam zal voortkomen, die zal voor Mijn Naam dat huis bouwen. Zo heeft de HEERE Zijn woord dat Hij gesproken had, gestand gedaan, want ik ben in de plaats van mijn vader David opgestaan, en ik heb op de troon van Israël plaatsgenomen, zoals de HEERE gesproken heeft, en ik heb voor de Naam van de HEERE, de God van Israël, dit huis gebouwd. Ik heb daar een plaats toegewezen voor de ark, waarin het verbond

van de HEERE ligt dat Hij met onze vaders sloot, toen Hij hen uit het land Egypte leidde.

1 KONINGEN 8:12-21

Daarmee worden de stenen tafelen bedoeld.

11

Salomo's gebedshouding en Gods beloften

Dit is een zegen die hij over het volk uitsprak. Vervolgens zullen we zien dat Salomo een heel lang inwijdingsgebed uitspreekt. Er staat:

Toen ging Salomo voor het altaar van de HEERE staan, tegenover heel de gemeente van Israël, en hij spreidde zijn handen uit naar de hemel en zei: HEERE, God van Israël, er is geen God zoals U, boven in de hemel of beneden op de aarde, Die het verbond en de goedertierenheid houdt tegenover Uw dienaren, die met heel hun hart wandelen voor Uw aangezicht,

1 KONINGEN 8:22-23

En dan volgt dit lange gebed.

Ik wil erop wijzen dat er aan het einde van het gebed, in vers 54, staat:

Het gebeurde nu, toen Salomo geëindigd had heel dit gebed en deze smeekbede tot de HEERE te bidden, dat hij van voor het altaar van de HEERE uit zijn geknielde houding opstond en zijn handen uitspreidde naar de hemel.

1 KONINGEN 8:54

Toen hij begon te bidden, lezen we dat hij stond. Toen hij klaar was met bidden, lezen we dat hij geknield zat. Misschien is hij op een bepaald moment midden in zijn gebed op zijn knieën gevallen, zonder dat dit is opgetekend. Misschien stond hij dus eerst en eindigde hij op zijn knieën, zoals hier het geval lijkt te zijn. Of misschien stond hij alleen toen hij het volk zegende en viel hij daarna op zijn knieën om te bidden. Dat is niet helemaal duidelijk. In Kronieken lijkt te worden aangegeven dat hij op zijn knieën viel toen hij bad, dat wil zeggen, toen hij begon te bidden. Het is dus niet helemaal duidelijk op welk moment hij knielde. Maar hij stond toen hij het volk zegende, en hier lezen we pas na het gebed dat hij geknield zat. Het kan zijn dat hij in vers 22 op zijn knieën is gevallen, zonder dat het hier vermeld wordt, of ergens midden in zijn gebed.

En hij zei:

en zei: HEERE, God van Israël, er is geen God zoals U, boven in de hemel of beneden op de aarde, Die het verbond en de goedertierenheid houdt tegenover Uw dienaren, die met heel hun hart wandelen voor Uw aangezicht, Die Zich tegenover Uw dienaar, mijn vader David, gehouden hebt aan wat U tot hem had gesproken. Want met Uw mond sprak U, en dat hebt U met Uw hand vervuld, zoals het op deze dag is. En nu HEERE, God van Israël, houd U tegenover mijn vader David, Uw dienaar, aan wat U tot hem gesproken hebt: Het zal u voor Mijn aangezicht niet aan een man ontbreken die op de troon van Israël zal zitten, tenminste, wanneer uw zonen op hun weg letten door voor Mijn aangezicht te wandelen, zoals u voor Mijn aangezicht gewandeld hebt. Nu dan, God van Israël, laat toch Uw woorden, die U tot Uw dienaar, mijn vader David, sprak, bewaarheid worden.

1 KONINGEN 8:23-26

12

God laat Zich niet in een tempel opsluiten

Maar zou God werkelijk op de aarde wonen? Zie, de hemel, ja, de allerhoogste hemel, kan U niet bevatten, hoeveel te min dit huis dat ik gebouwd heb! Schenk dan aandacht aan het gebed van Uw dienaar en aan zijn smeekbede, HEERE, mijn God, door te luisteren naar het roepen en naar het gebed dat Uw dienaar heden voor Uw aangezicht bidt. Laten Uw ogen open zijn, nacht en dag, over dit huis, over deze plaats, waarvan U hebt gezegd: Mijn Naam zal daar zijn, om te luisteren naar het gebed dat Uw dienaar op deze plaats zal bidden. Luister dan naar de smeekbede van Uw dienaar en Uw volk Israël, die zij op deze plaats zullen bidden. En U, luister in Uw woonplaats, in de hemel, ja luister, en vergeef.

1 KONINGEN 8:27-30

[Vertalersnoot: Waar de HSV hier ‘op deze plaats’ zegt, leest de spreker in zijn Engelse Bijbel ‘in de richting van deze plaats’. Daarop sluit zijn uitleg over de gebedsrichting aan.]

Bidden in de richting van de tempel zou eenvoudigweg hetzelfde zijn als bidden tot God, omdat men ervan uitging dat Gods tegenwoordigheid op aarde in de tempel was. God had daarvan een teken gegeven doordat Zijn heerlijkheid de tempel vervulde. Maar Salomo erkende dat het natuurlijk nogal bekrompen is om aan te nemen dat de God Die de hemelen vervult, in een huis op aarde zou kunnen wonen. Dat is iets waarop Stefanus wijst in zijn toespraak in Handelingen hoofdstuk 7. Hij zegt:

De Allerhoogste woont echter niet in tempels die met handen gemaakt zijn, zoals de profeet zegt:

HANDELINGEN 7:48

Salomo wist dat echt wel. Hij wist dat God niet in een tempel kon worden ingesloten. Maar hij erkende wel dat Gods Naam, of Gods reputatie, met deze tempel verbonden zou zijn. Daardoor werd die het zinnebeeld van Gods tegenwoordigheid op aarde. Helaas kan een tastbaar zinnebeeld dat God vertegenwoordigt, telkens wanneer je zoiets hebt, een afgod worden. Dat gebeurt vaak. Daarom wilde God niet dat mensen gesneden beelden maakten.

Zo werd ook het gebouw zelf in veel gevallen verafgood. De Joden in de tijd van Jeremia dachten dat ze, omdat de tempel in Jeruzalem stond, onaantastbaar waren voor welke aanval dan ook. Want de tempel in Jeruzalem hebben stond gelijk aan God in Jeruzalem hebben. Hoewel de profeet Jeremia zei dat ze van God waren afgefallen en dat God hen had verlaten, en dat God hen aan hun vijanden overleverde, konden ze het gewoon niet geloven, omdat de tempel er stond. De tempel was als het ware zelf God.

Op dezelfde manier werd Stefanus ter dood gebracht omdat hij ervan werd beschuldigd dat hij de tempel en Mozes lasterde, alsof de tempel God was. Daarom was de toespraak van Stefanus zo opgebouwd: om erop te wijzen dat God niet gebonden is aan een tempel die met handen is gemaakt.

13

God woont bij Zijn volk en bij nederigen

Natuurlijk woont Hij ook vandaag in een tempel. Hoewel de Joodse tempel er niet meer staat, woont Hij in ons, de gemeente. Het volk van God is nu gezamenlijk het huis van de Vader, zoals de tempel in de tijd van het Oude Testament Gods huis was. En ieder van ons afzonderlijk is ook een kamer, een woonplaats in het huis van God. Hij woont ook in ieder van ons afzonderlijk. Hij woont dus wel in een soort huis, maar niet in huizen die met handen zijn gemaakt.

Kijk eens wat God zei in Jesaja 66, vers 1 en 2. God zegt:

Zo zegt de HEERE: De hemel is Mijn troon en de aarde de voetbank van Mijn voeten. Waar zou dan het huis zijn dat u voor Mij zou willen bouwen en waar de plaats van Mijn rust? Want Mijn hand heeft al die dingen gemaakt, en daardoor bestaan al die dingen, spreekt de HEERE. Maar Ik zal zien op deze, op de ellendige en verslagene van geest, en wie voor Mijn woord beeft.

JESAJA 66:1-2

Dat wil zeggen: Ik heb al een plek om te wonen. Ik heb die Zelf gemaakt. Die heet hemel en aarde. Dus wat voor huis gaan jullie voor Mij bouwen? Kunnen jullie een beter huis voor Mij bouwen dan Ik voor Mijzelf heb gebouwd? Er bestaat al een huis, om zo te zeggen. En dat is in wezen alles, alles wat geschapen is.

Maar dan zegt Hij midden in vers 2, Jesaja 66:2:

Maar naar deze man zal Ik omzien, naar iemand die arm is, berouw heeft en beeft bij Mijn woorden.

In wezen lijkt God te zeggen: Ik zal niet wonen in een tempel die met handen gemaakt is, maar Ik zal bij een mens wonen. Ik zal wonen bij iemand die nederig genoeg is om daarvoor in aanmerking te komen, die beeft voor Mijn Woord. God zegt ook iets dergelijks in Jesaja 57, vers 15. In Jesaja 57:15 zegt Hij:

Want zo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoge hemel en in het heilige, en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om levend te maken de geest van de nederigen, en om levend te maken het hart van de verbrijzelden.

JESAJA 57:15

Hij zegt:

Ik woon hoog, op een heilige plek, maar Ik woon ook heel laag, in het hart van nederige mensen.

God zegt: “Ik woon bij mensen. Ik woon niet in gebouwen die met handen gemaakt zijn. Ik woon in het heelal en bij mensen.” En Salomo beseftte dat dit in zekere zin waar was. Tegelijkertijd was het zo dat God ervoor had gekozen om Zijn Naam en Zijn aanwezigheid, in elk geval symbolisch, aan de tempel te verbinden. En dus zegt Salomo wanneer hij bidt:

Maar zou God werkelijk op de aarde wonen? Zie, de hemel, ja, de allerhoogste hemel, kan U niet bevatten, hoeveel te min dit huis dat ik gebouwd heb! Schenk dan aandacht aan het gebed van Uw dienaar en aan zijn smeekbede, HEERE, mijn God, door te luisteren naar het roepen en naar het gebed dat Uw dienaar heden voor Uw aangezicht bidt. Laten Uw ogen open zijn, nacht en dag, over dit huis, over deze plaats, waarvan U hebt gezegd: Mijn Naam zal daar zijn, om te luisteren naar het gebed dat Uw dienaar op deze plaats zal bidden. Luister dan naar de smeekbede van Uw dienaar en Uw volk Israël, die zij op deze plaats zullen bidden. En U, luister in Uw woonplaats, in de hemel, ja luister, en vergeef.

1 KONINGEN 8:27-30

[Vertalersnoot: Ook hier volgt de spreker de Engelse formulering ‘in de richting van deze plaats’, waar het voorafgaande HSV-citaat ‘op deze plaats’ heeft.]

14

Gebed om vergeving en hulp in nood

En dat deed Daniël toen hij als gevangene in Babel was. Hij bad in de richting van de tempel. Hij bad elke dag naar het westen, dus in de richting van de tempel, waar de tempel had gestaan. En die gewoonte was ongetwijfeld ingegeven door dit gebed van

Salomo, want hij zegt in vers 31:

Wanneer iemand tegen zijn naaste zondigt en deze hem een eed oplegt, zodat hij een vervloeking over zichzelf afroept, en deze eed voor Uw altaar in dit huis komt, luistert Ú dan in de hemel, grijp in, en spreek recht over Uw dienaren, door de schuldige schuldig te verklaren en zijn weg op zijn eigen hoofd te doen neerkomen, door de rechtvaardige rechtvaardig te verklaren, en hem overeenkomstig zijn gerechtigheid te vergelden. Wanneer Uw volk Israël door de vijand wordt verslagen, omdat zij tegen U hebben gezondigd, en zij zich tot U bekeren, Uw Naam belijden en tot U in dit huis zullen bidden en smeken, luistert Ú dan in de hemel, en vergeef de zonde van Uw volk Israël, en breng hen terug naar het land dat U aan hun vaders gegeven hebt.

1 KONINGEN 8:31-34

Wanneer de hemel gesloten is en er geen regen valt omdat zij tegen U gezondigd hebben, en zij in de richting van deze plaats bidden, Uw Naam belijden en zich van hun zonde afkeren omdat U hen verdrukt, luister dan in de hemel en vergeef de zonde van Uw dienaren, Uw volk Israël. Leer hun de goede weg waarop zij moeten gaan en geef regen op Uw land, dat U Uw volk als erfdeel gegeven hebt.

1 KONINGEN 8:35-36

Let erop dat hij steeds voorbeelden geeft van hoe het oordeel over ons komt omdat we zondigen. Hij voorziet dat het volk Israël de fout in zal gaan en het oordeel over zichzelf zal brengen. Maar hij zegt ook:

Maar als ze berouw hebben en in de richting van deze tempel bidden.

Let erop dat hij zegt:

Luister dan vanuit de hemel.

Hij zegt niet: “Hoor vanuit deze tempel”, alsof God werkelijk in de tempel woont. God woont immers in de hemel. En omdat dat zo is, hoort Hij vanuit de hemel, niet vanuit de tempel.

Als er honger in het land is, als er pest is, als er korenbrand, meeldauw, veldsprinkhanen en zwerm sprinkhanen komen, als zijn vijand hem benauwt in het land met zijn steden, als er enige plaag of enige ziekte komt, elk gebed, elke smeekbede die er zal zijn van ieder mens uit heel Uw volk Israël, als eenieder de plaag van zijn hart erkent en naar dit huis zijn handen uitstrekt, luistert Ú dan in de hemel, Uw vaste woonplaats, vergeef, en grijp in, en geef eenieder naar al zijn wegen, U, Die zijn hart kent. U alleen kent immers het hart van alle mensenkinderen, opdat zij U vrezen alle dagen dat zij leven op de grond die U onze vaders gegeven hebt.

1 KONINGEN 8:37-40

Ook wat de vreemdeling betreft, die niet tot Uw volk Israël behoort maar omwille van Uw Naam uit een ver land komt — want zij zullen horen van Uw grote Naam, Uw sterke hand en Uw uitgestrekte arm — wanneer hij komt en in de richting van deze tempel bidt, luister dan in de hemel, Uw woonplaats, en doe alles waarvoor de vreemdeling U aanroept. Dan zullen alle volken van de aarde Uw Naam kennen en U vrezen, zoals Uw volk Israël, en weten dat dit huis dat ik gebouwd heb Uw Naam draagt. Wanneer Uw volk ten strijde trekt tegen zijn vijand, waarheen U het ook zendt, en tot de HEERE bidt in de richting van de stad die U gekozen hebt en van de tempel die ik voor Uw Naam gebouwd heb, luister dan in de hemel naar hun gebed en hun smeekbede en verschaf hun recht.

1 KONINGEN 8:41-45

15

Bekering en gebed in ballingschap

Wanneer zij tegen U hebben gezondigd — er is immers geen mens die niet zondigt — en U toornig op hen bent, en hen overlevert aan de vijand, zodat zij die hen gevangengenomen hebben, hen als gevangenen wegvoeren naar het land van de vijand, ver weg of dichtbij, en zij het in het land waarheen zij als gevangenen werden weggevoerd, ter harte nemen, zich bekeren en tot U smeken in het land van hen die hen gevangengenomen hebben, door te zeggen: Wij hebben gezondigd en ons misdragen, wij hebben goddeloos gehandeld, en als zij zich in het land van hun vijanden die hen als gevangenen weggevoerd hebben, tot U bekeren met heel hun hart en met heel hun ziel, en tot U bidden in de richting van hun land, dat U aan hun vaders gegeven hebt, en van de stad die U verkozen hebt, en van het huis dat ik voor Uw Naam gebouwd heb, luistert U dan in de hemel, Uw vaste woonplaats, naar hun gebed en hun smeekbede en verschaft hun recht. Vergeef Uw volk datgene waarmee zij tegen U zondigden, en al hun overtredingen waarmee zij tegen U overtraden, en geef hun ontferming bij hen die hen als gevangenen wegvoerden, zodat die zich over hen ontfermen. Want zij zijn Uw volk en Uw eigendom, door U uit Egypte geleid, uit het midden van de ijzeroven. Laten Uw ogen dan open zijn voor de smeekbede van Uw dienaar en voor de smeekbede van Uw volk Israël, door naar hen te luisteren bij al hun roepen tot U, want Ú hebt hen voor Uzelf als Uw eigendom afgezonderd uit alle volken van de aarde, zoals U gesproken hebt door de dienst

van Mozes, Uw dienaar, toen U onze vaders uit Egypte leidde,
Heere HEERE!

1 KONINGEN 8:46-53

Wat hier interessant aan is, is hoeveel ellende Salomo verwacht dat Israël door hun zonden over zich heen zal halen. Hij heeft het erover dat ze door hun vijanden verslagen worden en naar een ver land worden weggevoerd. Die dingen zijn inderdaad gebeurd. Maar doordat hij het van tevoren wist, lijkt het haast alsof er een geest van profetie over hem gekomen moet zijn, zodat hij deze dingen kon voorzien. Op dat moment wees niets erop dat dat zou gebeuren. Het volk stond helemaal achter David en daarna achter Salomo, en alles zag er goed uit. Maar hij kon zien dat het misschien niet altijd zo goed zou gaan. En zijn somberste voorspellingen zijn natuurlijk inderdaad uitgekomen.

16

Salomo's slotzegen en oproep tot gehoorzaamheid

Het gebeurde nu, toen Salomo geëindigd had heel dit gebed en deze smeekbede tot de HEERE te bidden, dat hij van voor het altaar van de HEERE uit zijn geknielde houding opstond en zijn handen uitspreidde naar de hemel. Zo stond hij daar en zegende heel de gemeente van Israël en zei met luide stem: Geloofd zij de HEERE, Die Zijn volk Israël rust gegeven heeft, overeenkomstig alles wat Hij gesproken heeft! Niet één woord is onvervuld gebleven van al Zijn goede woorden, die Hij gesproken heeft door de dienst van Mozes, Zijn dienaar. Moge de HEERE, onze God, met ons zijn, zoals Hij met onze vaders is geweest. Moge Hij ons niet verlaten en ons niet in de steek laten, door ons hart voor Zich te winnen, zodat wij in al Zijn wegen gaan en Zijn geboden, Zijn verordeningen en Zijn bepalingen, die Hij onze vaders geboden heeft, in acht nemen. Laten deze woorden van mij, waarmee ik voor het aangezicht van de HEERE gesmeekt heb, dag en nacht dicht bij de HEERE, onze God, zijn, zodat Hij recht verschaft aan Zijn dienaar en aan Zijn volk Israël, zoals elke dag vereist, opdat alle volken van de aarde weten: de HEERE, Hij is God en niemand anders. Laat uw hart volkomen met de HEERE, onze God, zijn, door te wandelen overeenkomstig Zijn verordeningen en Zijn geboden in acht te nemen, zoals op deze dag.

1 KONINGEN 8:54-61

Bij deze inwijding begint hij met het zegenen van het volk. Hij spreekt een inwijdingsgebed uit en draagt het volk vervolgens op gehoorzaam te zijn, zodat deze dingen die hun beloofd zijn, kunnen uitkomen.

17

Offers en feest bij de tempelinwijding

De koning nu, en heel Israël met hem, bracht offers voor het aangezicht van de HEERE. Salomo bracht een dankoffer dat hij aan de HEERE offerde: tweeëntwintigduizend runderen en honderdtwintigduizend schapen. Zo wijdden de koning en alle Israëlieten het huis van de HEERE in.

1 KONINGEN 8:62-63

Dat is heel veel vee.

En honderdtwintigduizend schapen. Zo'n kwart miljoen stieren. Het is een enorme slachtpartij, een groot feestmaal, want ze aten het voedsel op.

[Redactionele noot: De spreker noemt hier en verderop een kwart miljoen stieren. Dat wijkt af van de tweeëntwintigduizend runderen in vers 63; deze afwijking staat ook in de Engelse bron.]

Op die dag heiligde de koning het midden van de voorhof, die vóór het huis van de HEERE ligt, omdat hij daar het brandoffer en het graanoffer had bereid met het vet van de dankoffers, want het koperen altaar, dat voor het aangezicht van de HEERE stond, was te klein om de brandoffers, de graanoffers en het vet van de dankoffers te bevatten.

1 KONINGEN 8:64

Ze offerden veel te veel dieren. Je moest er wel vijftig tegelijk of honderd tegelijk slachten om een kwart miljoen stieren af te werken. Ik weet niet hoelang het duurde of hoeveel Levieten er aan het werk waren. Maar stel je eens voor hoelang het zou duren om een kwart miljoen stieren en een achtste miljoen schapen te slachten. Dat konden ze niet allemaal op één altaar doen. Het was te klein. Dus moesten ze blijkbaar tijdelijk een heleboel geïmproviseerde altaren opzetten om te kunnen voldoen aan wat er voor deze plechtigheid nodig was.

In die tijd hield Salomo ook het feest, en heel Israël met hem, een grote menigte, vanaf Lebo-Hamath tot de Beek van Egypte, voor het aangezicht van de HEERE, onze God, zeven dagen en nog eens zeven dagen: veertien dagen.

1 KONINGEN 8:65

Waarschijnlijk hebben ze al deze offers verspreid over zoveel dagen gebracht, in plaats van op één dag.

Op de achtste dag liet hij het volk gaan en zij zegenden de koning. Daarna gingen zij naar hun tenten, blij en welgemoed over al het goede dat de HEERE aan Zijn dienaar David, en aan Zijn volk Israël, had gedaan.

1 KONINGEN 8:66

Dit is een heel positieve noot om mee te eindigen. Het zal niet erg lang duren voordat we zien dat Salomo zelf zijn eigen aansporingen niet opvolgt en van de HEERE afwijkt. Maar op dit moment doet hij het goed en is Israël blij. Ze houden een grote barbecue en een grote aanbiddingsplechtigheid bij de inwijding van de tempel, die natuurlijk de rest van hun geschiedenis hun nationale leven bepaalde.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Koningen 7:1-5
- 1 Koningen 7:6-10
- 1 Koningen 7:11-12
- 1 Koningen 7:13-14
- 1 Koningen 7:15
- 1 Koningen 7:16
- 1 Koningen 7:17
- 1 Koningen 7:18
- 1 Koningen 7:19
- 1 Koningen 7:20-21
- 1 Koningen 7:22
- 1 Koningen 7:23
- 1 Koningen 7:24-25
- 1 Koningen 7:26
- 1 Koningen 7:27
- 1 Koningen 7:28-32
- 1 Koningen 7:33-37
- 1 Koningen 7:38-46
- 1 Koningen 7:47
- 1 Koningen 7:48-51
- 1 Kronieken 29:1-4
- 1 Kronieken 29:4-5
- 1 Kronieken 29:6-9
- 1 Koningen 8:1-2
- 1 Koningen 8:3-4
- 1 Koningen 8:5-8
- 1 Koningen 8:9
- 1 Koningen 8:10-11
- 2 Kronieken 7:1
- 1 Koningen 8:12-21
- 1 Koningen 8:22-23
- 1 Koningen 8:54
- 1 Koningen 8:23-26
- 1 Koningen 8:27-30

- Handelingen 7:48
- Jesaja 66:1-2
- Jesaja 57:15
- 1 Koningen 8:31-34
- 1 Koningen 8:35-36
- 1 Koningen 8:37-40
- 1 Koningen 8:41-45
- 1 Koningen 8:46-53
- 1 Koningen 8:54-61
- 1 Koningen 8:62-63
- 1 Koningen 8:64
- 1 Koningen 8:65
- 1 Koningen 8:66

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.